

BEG MOŽGANOV

Sam s sabo v krizi,
matematik bi postal!

Gorje!

Nič dobro funkcije,
podobnost, kosinus,

Pitagorov gre.

In jaz poskušam snov dojeti,
to učenje moje, kot beg možganov,
gre mi algebra popolnoma točno,
prihodnost mi zamajali kvadrati.

Zrak v učilnicah zatohel,
v mojem mišljenju vre,
tuhtanjem prevladam bes,
pohodim misli v poskušanju.

Ideja prikrade se,
zadovoljen izračunam problem.

Muke, trpljenja kraj,
zame dober dosegljaj.

Žan Debenjak

Svatba pomladi

Sam z rimo v verze izgubljen
in grešno oglje jaz mudim,
zapisati zgubljeno legendo ljubljeno.

Sam je njo, prikupno ženo,
ljubil in hvalil vsem vam bil vaščanom.

Vso je nedeljo, Svarogove hčere preizkusil,
ko ljubimca pomladna sama,
v mavričnih oblekah, o, podila zgubljena sta.

Preganjal svetlolas bog žrebiče zlate.

Zizgubljeno svojo sestrico, je blagodejno najljubšo počival.

Gozd Semarglov vnel jima ogenj svetlikal.

Se vil zelenkasto mogočen, strasten.

V sestre srce neokrnjena radost je zanetila plamen,
in vsemogočni vetrovni Stribogov ljubljeni trenutek,
otroka je nesrečna pogubljena oba ubil.

Ljubezen še vedno med vama je.

O v pomladi svetlikaje nosita ponosna, Zemljinem
ljudstvu.

In v noči aprilski blagodejni napojita duhove drage.

V vse pa spomladi ko med pokopanimi duhovi živita,
noči stopita vehementno ljubljeno moč zmedenih žena,
moža.

Strast raztegnita zgubljene trume ljudi razigrajta.

Kupal, Kostroma, da le naj o strasti,
ko vidva nas ljudi sprostita.

Jure Krajnc

PIEZIJA

Dež v meni a gorim.
Življenja in tišine poraz.
Teh misli, bolečine,
Trohnečih, trpečih hrepenenj
Kot ta vrt zapuščen, rjav.
Mislim in slutim
Tako lep raj
Ljubezen tam je,
Svoboda brezmejna, čutna.
Za nekatere normalno, lepo
A mimoidoči zbegano
K stropu pogledajo.
Tam zagledajo sedanjost,
Tam tesnoba preži
A misli spuščamo
do neznanega, temnega.
Tuja spoznanja,
Zdaj moja, tvoja.

Vzdigajoč se val
Veselih spominov,
V tvojih očeh tegoba
In bolečina, sivina.
Ko vzdihnem
Brezmejna sedanjost
Prehitro mineva
Tu premočne,
Tam meje prešibke.
Ko plane jez skoz, na, v
Z neurjem dvigne, pomečka,
Spreminja površino.
In v tebi povzroča dvojnost
Tvojih misli.
A kaj ko minljivo je vse
Svetle zvezde neba zaidejo
Spremembe tam sprožajo plaz.
Mlin zavrti zavednost,
Upati nočem vanjo.
Preplaši bolečino,
Ki mi kot v viharju
Ob misli srh zbudi.

Krvoločan obup preganja
A se spremeni vame
Pobegnem v, z, k misli
Obup, misel na otroštvo
Lepo, a ni prelepo.
V bolečinah sem zavezana,
Ujeta še.
A v svoji temni zarji
Strohnelo truplo trpi
Brez upanja.

In tu končujemo pota
Sedanjih odločitev.
Trpim brez zavidanja teh,
Kot obujenih v sedanjost,
Plahih.
Beže brez te vednosti, preplaha.
A malodušje zavlada hitro,
pogled tamkaj zazrt, zamegljen,
Kot tak, brez česa tujega
A te spreleti kdaj strašen strah?
Takrat prav nobenega ni tam
Srh prihaja, preplavi pljuča,
Dihanje ustavlja kot v neurju.

Vihar me odpihne,
a se v preteklih trenutkih
V meni zbudi upanje novo
Svetleje sveti, zasije.
Požira depresijo,
Ki kot hlad odhaja
Kot sneg spomladi skupni.
V prah misli seje
Ter ta prepir odžene,
Dušo osvobodí.
Na, v, pod,
Kje vsepovsod
Kar slutim, resnica,
Ki zgrabi mi obup.
Končujemo z upom,
A ko zaupamo kar nevedno
Se sami trdno zavedamo
Prihoda lepših čustev.

Petja Korč

3,1415926535897932384626433832795028841
9716939937510582097494459230781640628
628998628 *

Kdo v meni,
v strti harmoniji,
še zmeraj iščeš akt,
čigar črepinje ustrezajo iluziji.

Raziskati vse te sla preganja -
igra valček po mislih.
Sili iti tja neomajna bol
po skritih kolovozih.

Sanje so zanikane, zatajene,
samo v pesnitvah odkrite.
A majhno donosnost ima življenje -
zatajanje žge.

Čeravno govor v votlo praznino le,
priznanje kupuješ.
Strah triumfira,
sama sebe dušiš.

Nedavnega bi dne ljubila, vročično v zvezde zrla,
iskala bi prikazen - nekdam ti.

Nesrečno opazovala preminjen trenutek
vinjen od ljubezni.

Kaja Mithans Medved

** - pesem ne sledi vsem pravilom piezije*

3,1415926535897932384926433832795
0288419716939937510*

...ker k meni v glavo prilezejo
le smešne misli.

Kot klopi posejani, (nasmejani!)
izrodki semantski!

Saj se sam odpravil znam povsod.
In gledam sebe, (moj vid varajoči),
oči, ki gledajo neresnico... težko
odpravljam se,
„vizionar“ stokajoči, list z zaslužen
krivico.

A iščemo nezaveden ego,
paradoks osebnosti?

Laž obstaja.

Noter – v matematiki.

Izak Ban

* - pesem ne sledi vsem pravilom pizije

Deluzija (31415 9265 3589 7932384)

Kot v temi s teboj –
fantazija iz pisane odeje.

Dve topli, strastni osebnosti.
Nenehno stiskanje ure in ura prehitro
mine.

Anika Živec

NAJINA PIEZIJA

SVA V SOBI,
S TIHIM OBJEMČKOM
MI POLNIŠ MISLI.
MIR, SANJE, ČUDOVITA SIMFONIJA,
PARTNER, HARMONIJA, VSE.
TI DAŠ LJUBEZEN,
VSAK SKRITI RT, OBALNA LOŽA,
VSI UPI,
MODROSTI, VSE SI!
DARUJEŠ, POVEZUJEŠ.
SREČA!
PRIHODNOST!
SI ZVESTOBA, VALOBRAN, MOJA V
GLOBOČINI.
CENJENA, Z ZLATOM.
LJUBLJENA SVA NESKONČNO,
ZATRESKAN SEM.

Matic Perenič

*Pač.**

A grem z vetru plapujoče, se obrnem kakor sij.
Misli grozotne odganjamo, mikavno temačnost
ždi.

In kot svetloba sliš krasno se, rožice niso vse.

Ker podivjan gre ta šimpanz, razmišlja "mogoč se
odmevajo zgodbice naše a zgodbicam govorec o
mislih blebetaše."

Pač razumnost zahtevajo, ker sobitja misli z
vrsto človeško se nepošteno enačijo.

Karen Gradišnik

** - pesem ne sledi vsem pravilom piezije*

*POD GLADINO**

Sam v temi z bledo zamisljijo,
ki šepeta znova
nad mojim drhtečim,
nesrečnim upanjem.
Izgubljen.

Sam si nad površjem,
sama nikoli ne zmorem peti
pod teh gladinah.
Bil si občutek nadnarave,
zajet prestrašen za morskimi globeli.

Lepo v ritmičnih višinah
z notami Pozejdona.
Sto cunamijev močnejših
kot vrtinci v Limbu osamljenih.

Deset življen.
Enneizogiben zaključek grozних voda.

Nina Gačnik

** - pesem ne sledi vsem pravilom piezije*

Razodetje

Naj v nebo, o večno zvezdnato,
se vkleše pesem ter mrtva pripoved.
Spremljat mogočni preblažen Bog če
njo,
napisano rimo, grešno to.

Spomin hoče duh moj zapisati.
Ako se tistega temačnega dneva
umorjenega,
ko hrepenel jesenske noči
z dramatiko antično.

A vselej prelistal jaz
vladarjev vprašljiv bil pozdrav.
Pride, o pogubljeni demon razigran,
se brezbožnež poskušati
grešnež, duha mogočnega srca.

Čemu demon podzemlja,
si nad pogubljeno postavo podložno,
a grešno mojo izgubljeno,
prežal ti, bojevnik krvavi.

Si zaprepaden demonski pridružil
podložnik,
svobodni sobani se.
Mučitelj vsemogočni, bil noči
sovražne ti,
Satan bil mrak si, o v grozoti
zamegljeni

Začela pogovor tovariški.
Polnočna je, o luna sovražna
premogočna,
naselila duhove bolne,
v moj ta blazneli um.

Bil vsemogočen sovrag svetov,
jeze pozdrav, peklenstva branitelj,
bil ognjevit pred mano klečal
brezbožnež.
Smrtnikom, dušam črnim vsemogočen
izdal.

Ognjevit je ta meč ,
v desnici je krvav,
sam groze, trpljenja želi ustanoviti,
izgubiti, o te sovražne noči.

Sprašuje, v, o, v pekleni moči kriči
brezglasno.
Me Satanova duša, o izgubljena ta
trpinči nečloveško.
V zvezdnati uri polnočni,
sedim in z, o, nemogočega pekla, kneza
trpim.

Neuspešno žalost želi, moji
Zemlji, oh ta sovražnik, teme nositelj.

Hrepenela ljudi srca,
brezbožno nam izgubljeno moč
pogubiti.

A zgubljena grešna pota naša,
so speljala ljudstva,
v zaprepaden pozabljen Satanov
Domus.

Človek grešni torej peklenko naj tam
trpi.

Mene odvezel v ta grozotni kraj.
Plameni sedaj kurijo dušo,
sovražni ti naj nas zmučijo.
Ljudstvo grešno končajo požrešno naj.

Jure Krajnc

VAL*

Val z mano.

A kakor nevarnost, je povsem opiti val
breme.

Vsekakor nedvomno valovim
naravnost tja ob val.

Ljubezen tako valovi.

Je kričoč, boli, ker val nedvomno tak
je.

Samotar ljubezniv, veruj.

Če iskren, zadirčen, kako z harmonijo
valoviš?

A prazna odločitev val, predstavi
nevarnost.

Oni ljubijo motno.

Zala Benedik

** - pesem ne sledi vsem pravilom piezije*

VEM *

V srce, v misli prisluhni,
da tišina pesmi jih slepo pozdravi.
Malodušno obsojam hudobneže vse.
In vem,

trenutek srce obsodi na izbiro,
komu bom mir podarila.
Pel bo igralec življenja.
Vidim ...

to propadlo, pohojeno seme v življenju.
Krivica v stiski trepetaje tli.
Propadlih, drugačnih tam žvrgoli pesem.
O ...

poeti, potepuhi in ...

Neumnosti trosijo, srce prodajajo.
Njih skrb ptice življenja so sla ...
sočutje mehkužno v zemljo drvi ...
grenko je stokanje načrta.

Da ...

Žalostne cvetlice življenja, pohojenih razvalin.
Vstani že, pokončno ...
ker srce lastnina je tvoja.

Nika Mravlja

** - pesem ne sledi vsem pravilom piezije*